

شناسایی ترکیب‌های شیمیایی اسانس گونه *Rhabdosciadium aucheri* Boiss. از ایران

رمضان کلوندی^{۱*}، مهدی میرزا^۲، کیوان صفی‌خانی^۳ و محمود نادری^۴

*- نویسنده مسئول، مریم پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان

پست الکترونیک: Rkalvandi@yahoo.com

- دانشیار، بخش تحقیقات گیاهان دارویی و محصولات فرعی، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

- مریم پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان

- کارشناس ارشد، بخش تحقیقات گیاهان دارویی و محصولات فرعی، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

تاریخ پذیرش: دی ۱۳۹۰

تاریخ اصلاح نهایی: دی ۱۳۹۰

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۹۰

چکیده

گونه *Rhabdosciadium aucheri* Boiss. متعلق به تیره چتریان یک گونه انحصاری ایران است که در استان‌های همدان، لرستان، چهارمحال بختیاری، کهکیلویه و بویراحمد و تهران می‌روید. سرشارخه گیاه مورد نظر در مرحله گلدهی کامل از ارتفاعات گردنۀ اسدآباد در استان همدان از ارتفاع ۲۳۳۰ متر از سطح دریا جمع‌آوری گردید و بعد از ۱۰۰ گرم سرشارخه خشک شده آن به روش تقطیر با آب اسانس‌گیری بعمل آمد. بازده اسانس گونه مورد مطالعه براساس وزن خشک ۷۷٪/۰ بود. اسانس بدست آمده به‌وسیله دستگاه‌های GC و GC/Mass آنالیز گردید. در مجموع هجدۀ ترکیب در اسانس روغنی گونه مورد مطالعه شناسایی گردید. بتا-سیزکوئی‌فلاندرن (۴۹/۹٪)، اپی-آلفابیزابولول (۱۱/۹٪)، ایترمدئول (۸/۲٪)، جرمکرن-D (۷/۶٪) و بتا-بیزابولن (۴/۹٪) ترکیب‌های اصلی تشکیل‌دهنده اسانس بودند. این تحقیق برای اولین بار در جهان انجام شد.

واژه‌های کلیدی: اسانس، بتا-سیزکوئی‌فلاندرن، اپی-آلفابیزابولول، ایترمدئول، جرمکرن-D.

Duran Hedge & J.M. Lamond در ترکیه وجود دارند (

مقدمه

(et al., 2010). این جنس در ایران دارای سه گونه اندمیک *R. aucheri* Boiss. و انحصاری است که عبارتند از: *R. petiolare* Boiss. & Hausskn. Ex Boiss. و *R. Strausii* Hausskn. Ex Bornm. در ایران به نام شلیل معروف می‌باشند (مظفریان، ۱۳۷۵). گونه *Rhabdosciadium aucheri* Boiss. یکی از سه گونه انحصاری ایران است که در استان‌های همدان، لرستان، چهارمحال بختیاری، کهکیلویه و بویراحمد و

جنس *Rhabdosciadium* در خانواده Apiaceae (Magnoliopsida، راسته Umbelliferae)، زیرده Rosidae، و شاخه Magnoliophyta گروه‌بندی شده است (مظفریان، ۱۳۸۶). این جنس دارای ۵ گونه در جهان است. سه تا از این ۵ گونه به‌طور طبیعی در ایران پراکنش دارند و دو گونه دیگر در ترکیه یافت شده‌اند. دو گونه *Rhabdosciadium microcalycinum* Hand-Mazz و *Rhabdosciadium oligocarpum* (Post ex Boiss.)

Habibi و همکاران (۲۰۰۶) ترکیب‌های اسانس روغنی *Rhabdosciadium petiolare* را مورد بررسی قرار دادند و ترکیب جرم‌ماکرن-D (۴۸/۵٪) را به عنوان ترکیب اصلی در میان ۱۷ ترکیب شاخص در اسانس روغنی معرفی نمودند.

مواد و روشها جمع‌آوری گیاه

Rhabdosciadium aucheri ۱۰۰ گرم سرشاخه گیاه در مرحله گلدهی کامل از استان همدان، گردنه اسدآباد، راهدارخانه، منطقه قرق منابع طبیعی از ارتفاع ۲۳۳۰ متر از سطح دریا با عرض شمالی "۶/۹ ۴۹ ۳۴۰" و طول شرقی "۱۱ ۱۴ ۴۸" در مردادماه ۱۳۸۹ جمع‌آوری گردید و پس از شناسایی در هرباریوم مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان همدان با شماره ۵۲۵۹ در این مرکز نگهداری می‌شود.

استخراج اسانس

پس از ارسال گیاهان به آزمایشگاه، سرشاخه هواپی گیاه مورد مطالعه در مرحله گلدهی تفکیک شده و در دمای محیط و در سایه خشک شد و بعد به قطعات ریز تقسیم گردید. مواد گیاهی با روش تقطیر با آب طرح کلونجر به مدت ۳ ساعت اسانس گیری شد. با ادامه زمان اسانس گیری نتیجه بیشتری حاصل نشد. علاوه بر ثبت وزن گیاه بکار رفته، وزن دقیق اسانس پس از حذف رطوبت تعیین شد. با در نظر گرفتن درصد رطوبت، بازده اسانس بر حسب وزن خشک بدست آمد .(w/w)

تهران در دامنه ارتفاعی ۳۹۵۰-۲۰۰۰ متر می‌روید. *R. aucheri* گیاهیست چندساله، با ساقه‌ای به ارتفاع ۳۰ تا ۱۰۰ سانتی متر، نازک، سخت شکننده یا تقریباً قابل ارتجاع، با برگ‌های قاعده‌ای با دمبرگی کم و بیش هم اندازه برگ، چترها انتهایی، دمگل به طول صفر تا ۳ میلی‌متر، میوه‌ها به طول ۱۰ تا ۱۵ میلی‌متر، فصل گل‌دهی و میوه‌دهی این گونه اواسط تابستان می‌باشد و گیاه متعلق به منطقه ایرانی- تورانی می‌باشد (مصطفیریان، ۱۳۸۶). با بررسی منابع به این نتیجه رسیدیم که تاکنون هیچ‌گونه مطالعه‌ای روی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده این گونه انجام نشده‌است، ولی روی گونه‌های دیگر این جنس مطالعاتی بشرح زیر انجام شده‌است:

Baser و همکاران (۲۰۰۶) ترکیب‌های تشکیل‌دهنده *Rhabdosciadium oligocarpum* اسانس روغنی گونه *Rhabdosciadium microcalycinum* Hand.-Mazz (Post ex Boiss.) را مورد بررسی قرار دادند. در این بررسی ترکیب غالب اسانس در گونه *Rhabdosciadium oligocarpum* یک سزکوئی ترپن به نام جرم‌ماکرن-D (۶۲/۲٪) و در گونه *Rhabdosciadium microcalycinum* هم همان ترکیب با ۲۴/۶٪ شناسایی گردید.

Fakhari و همکاران (۲۰۰۵) ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس روغنی *R. Strausii* از ایران را مورد بررسی قرار داده و ۴۲ ترکیب در آن شناسایی کرده و گزارش نمودند که ترکیب‌های شاخص در آن را گروه هیدروکربن‌های سزکوئی ترپن به خود اختصاص می‌دهد که ترکیب‌های غالب بتا-المن (۳۷٪) و جرم‌ماکرن-D (۳۲/۲٪) بودند.

مشخصات گاز کروماتوگرافی متصل به طیف سنج (GC/Mass)

از گاز کروماتوگراف واریان ۳۴۰۰ کوپل شده با طیف سنج جرمی از نوع تله یونی مجهز به ستون DB-5 به طول ۳۰ متر و قطر ۰/۲۵ میلی متر که ضخامت لایه فاز ساکن در آن ۰/۲۵ میکرومتر بود استفاده شد. برنامه ریزی حرارتی ستون شبیه به برنامه ریزی ستون در دستگاه GC بوده است. دمای محفظه تزریق ۱۰ درجه بالاتر از دمای نهایی ستون (۲۶۰ درجه سانتی گراد) تنظیم و از گاز حامل هلیوم با سرعت ۳۱/۵ سانتی متر بر ثانیه در طول ستون استفاده شد. زمان اسکن برابر یک ثانیه، انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت و ناحیه جرمی از ۴۰ تا ۳۴۰ بود. پس از تزریق انسانس به دستگاه های فوق با مقایسه مؤلفه ها با ترکیب های استاندارد با استفاده از زمان بازداری ترکیب ها (TR) و اندیس بازداری (RI) ترکیب های انسانس شناسایی شدند.

نتایج

بازده انسانس سرشاخه گلدار گونه مورد مطالعه بر اساس وزن خشک ۰/۶۷٪ بدست آمد. پس از تزریق انسانس به دستگاه های GC و GC/Mass ترکیب های انسانس شناسایی شدند. در مجموع ۱۸ ترکیب در انسانس روغنی گونه مورد مطالعه شناسایی گردید که ۹۹/۹٪ کل انسانس را تشکیل می داد. در جدول ۱ ترکیب های مهم انسانس همراه درصد و شاخص بازداری آورده شده است. بتا-سیزکوئی فلاندرن (٪۰/۹)، اپی-آلfa-بیزابولول (٪۱۱/۹)، ایترمدهول (٪۸/۲)، ژرماتکن-D (٪۷/۶) و بتا-بیزابولن (٪۴/۹) ترکیب های اصلی تشکیل دهنده انسانس بود.

اسانس بعد از وزن کردن و اضافه کردن سولفات سدیم برای جذب آب اضافی آن جهت تزریق به دستگاه های گاز کروماتوگرافی در یخچال (۴ درجه سانتی گراد) نگهداری شد. برای تعیین درصد رطوبت، یک نمونه از گیاه به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۵۰°C قرار داده شد.

جداسازی و شناسایی ترکیب های انسانس برای شناسایی ترکیب های انسانس از دستگاه گاز کروماتوگرافی (GC) و گاز کروماتوگرافی متصل به طیف سنج جرمی (GC/Mass) با مشخصات زیر استفاده شد.

مشخصات گاز کروماتوگرافی (GC)

از گاز کروماتوگراف شیمادزو (Shimadzu) مدل ۹A مجهز به ستون DB-5 به طول ۳۰ سانتی متر و قطر ۰/۲۵ میلی متر که ضخامت لایه فاز ساکن در آن ۰/۲۵ میکرومتر بود، استفاده شد. برنامه ریزی حرارتی از ۴۰ درجه سانتی گراد شروع شده و پس از ۵ دقیقه توقف در همان دما، به تدریج با سرعت ۳ درجه در دقیقه افزایش یافته تا به ۲۵۰ درجه سانتی گراد رسید. دمای محفظه تزریق و دتکتور ۲۶۰ درجه سانتی گراد (یعنی ۱۰ درجه از آخرین دمای ستون بالاتر) تنظیم شده بود. دتکتور مورد استفاده در دستگاه GC از نوع FID بوده و از گاز هلیوم به عنوان گاز حامل با سرعت ۳۲ سانتی متر بر ثانیه استفاده شد.

جدول ۱- ترکیب‌های شناسایی شده در اسانس روغنی *Rhabdosciadium aucheri*

ردیف	نام ترکیب	شاخص بازداری	درصد ترکیب‌ها
۱	α -pinene	۹۴۰	۱/۱
۲	myrcene	۹۹۵	۰/۲
۳	n-octanal	۱۰۰۳	۰/۴
۴	p-cymene	۱۰۲۸	۲/۵
۵	limonene	۱۰۳۳	۳/۶
۶	γ -terpinene	۱۰۶۲	۳/۶
۷	borneol	۱۱۶۷	۰/۳
۸	terpinene-4-ol	۱۱۷۸	۰/۲
۹	β -elemene	۱۳۹۱	۱/۲
۱۰	α -trans bergamotene	۱۴۳۸	۰/۴
۱۱	E- β -farnesene	۱۴۶۰	۰/۷
۱۲	germacrene D	۱۴۸۲	۷/۶
۱۳	β -bisabolene	۱۵۰۶	۳/۳
۱۴	α -bulnesene	۱۵۱۰	۴/۹
۱۵	β -sesquiphellandrene	۱۵۲۳	۴۹/۹
۱۶	intermedeol	۱۶۶۸	۸/۲
۱۷	Epi- α -bisabolol	۱۶۹۰	۱۱/۹
۱۸	مجموع	۱۰۰	

تشکیل‌دهنده سرشاخه گل‌دار گونه‌های دیگر جنس *Rhabdosciadium* که در جدول ۲ (ترکیب‌های شاخص موجود در اسانس آنها) آمده است بیانگر این نکات می‌باشد: ترکیب‌های اصلی گونه‌های *R. oligocarpum* (Baser *et al.*, ۲۰۰۶)، *R. petiolare* و *R. microcalycinum* (Habibi *et al.*, ۲۰۰۶)، گونه مارکرن D و ترکیب اصلی *R. Strausii* (Fakhari *et al.*, ۲۰۰۵)، گونه مارکرن-D و بتا-المن بوده است؛ در حالی که ترکیب اصلی موجود در اسانس گونه مورد مطالعه بتا-سزکوئی فلاندرن (۴۹/۹٪)،

بحث

گزارش‌های گوناگونی در مورد ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس‌های گونه‌های مختلف در ایران صورت گرفته است (امیری، ۱۳۸۳؛ Amiri, 2008؛ سفیدکن، ۱۳۸۰؛ سفیدکن و همکاران، ۱۳۸۲).

از آنجایی که گونه مورد مطالعه بومی کشور ایران می‌باشد، ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس گونه مذکور برای اولین بار در جهان صورت می‌گیرد. مقایسه نتایج این بررسی با سایر نتایج بدست آمده در مورد آنالیز ترکیب‌های

زنجبیل نیز شناسایی شده است و به احتمال زیاد برخی از خواص گیاه زنجبیل به خصوص خاصیت ضدالتهابی آن به این ترکیب مربوط می‌شود (Ali et al., 2008).

اپی-آلغا-بیزابولول (۱۱/۹٪) و ایترمدئول (۸/۲٪) می‌باشد که در گونه‌های دیگر این جنس تا به حال گزارش نشده است؛ بنابراین از این نظر می‌تواند حائز اهمیت باشد. بتا-سزکوئی‌فلاندرن ترکیبی است که در گیاهانی مانند

جدول ۲- ترکیب‌های شیمیایی شاخص موجود در انس سرشاخه گل دار گونه‌های Rhabdosciadium

نام گونه	ترکیب‌های شاخص و درصد آنها	منبع
<i>R. oligocarpum</i> (Post ex Boiss.) Hedge & J.M. Lamond	جرماکرن-D (۶۲/۲٪)	Baser و همکاران (۲۰۰۶)
<i>R. microcalycinum</i> Hand.- Mazz	جرماکرن-D (۲۴/۶٪)	Baser و همکاران (۲۰۰۶)
<i>R. Strausii</i> Hausskn. Ex Bornm	بتا-المن (۳۷٪) و جرماکرن-D (۳۲/۲٪)	Fakhari و همکاران (۲۰۰۵)
<i>R. petiolare</i> Boiss. & Hausskn. Ex Boiss.	جرماکرن D (۴۸/۵٪)	Habibi و همکاران (۲۰۰۶)

officinale Roscoe): a review of recent research. Food and Chemical Toxicology, 46(2): 409-420.

- Amiri, H., 2008. Quantitative and qualitative changes of essential oil of *Zosimia absinthifolia* (Vent.) Link. in different phenological stages. Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants, 24(2): 217-224.
- Bašer, K.H.C., Ozek, G., Ozek, T., Duran, A. and Duman, H., 2006. Composition of the essential oil of *Rhabdosciadium oligocarpum* (Post ex Boiss.) Hedge et Lamond and *Rhabdosciadium microcalycinum* Hand.-Mazz. Flavour and Fragrance Journal, 21(4): 650-655.
- Duran, A., Dogan, B., Duman, H., Martin, E., Ozturk, M. and Cetin, O., 2010. Taxonomic studies on the genus *Rhabdosciadium* (Apiaceae) with particular reference to Turkish species and their relationships with some closely related genera. Journal of Biologia, 65(3): 451-458
- Fakhari, A.R., Sonboli, A. and Haydari, R., 2005. Composition of the essential oil of *Rhabdosciadium strausii* from Iran. Chemistry of Natural Compound, 41(4): 413-414.
- Habibi, Z., Aghaie, H.R., Ghahremanizadeh, R., Masoudi, S. and Rustaiyan, A., 2006. Composition of the essential oils of *Ferula szowitsiana* DC., *Artedia squamata* L. and *Rhabdosciadium petiolare* Boiss. & Hausskn. ex Boiss. three Umbelliferae herbs growing wild in Iran. Jurnal of essential oil research, 18(5): 503-505.

منابع مورد استفاده

- امیری، ح. ۱۳۸۳. جداسازی و بررسی کمی و کیفی مواد متصلکه موجود در انسنس بعضی از گیاهان بومی ایران و مطالعه تغییرات آن در شرایط محیطی مختلف. رساله دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.
- سفیدکن، ف. ۱۳۸۰. بررسی کمی و کیفی انسنس رازیانه (*Foeniculum vulgare* Mill.) در مراحل مختلف رشد. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۱۰: ۱۰۴-۸۵.
- سفیدکن، ف.، کلوندی، ر. و میرزا، م. ۱۳۸۲. بررسی تغییرات ترکیب شیمیایی انسنس گیاه *Nepeta heliotropifolia* در مراحل مختلف رشد. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۱۹(۳): ۲۶۹-۲۵۵.
- مظفریان، و. ۱۳۷۵. فرهنگ نامهای گیاهان ایران. انتشارات فرهنگ معاصر، تهران، ۷۵۰ صفحه.
- مظفریان، و. ۱۳۸۶. فلور ایران، شماره ۵۴: تیره چتریان. مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ۶۰۰ صفحه.
- Ali, B.H., Blunden, G., Tanira, M.O. and Nemmar, A., 2008. Some phytochemical, pharmacological and toxicological properties of ginger (*Zingiber*

Essential oil composition of *Rhabdosciadium aucheri* Boiss. from Iran

R. Kalvandi^{1*}, M. Mirza², K. Safikhani³ and M. Naderi²

1*- Corresponding author, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Hamadan, Iran

Email: Rkalvandi@yahoo.com

2- Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

3- Research Center for Agriculture and Natural Resources, Hamadan, Iran

Received: August 2011

Revised: December 2011

Accepted: December 2011

Abstract

Rhabdosciadium aucheri Boiss., belonging to Apiaceae family, is an endemic species in flora of Iran that grows in Hamadan, Lorestan, Chaharmahale Bakhteyari, Kohkeyloye va Boyrahmad and Tehran. Aerial parts of *Rhabdosciadium aucheri* Boiss were collected at full flowering stage on July, 2010 from Iran: Hamadan, Asadabad at an altitude of 2330 m. Then, 100 g of air-dried aerial parts of plant was subjected to hydrodistillation. The essential oil yield was 0.67% based on the dry weight of plant. The oil was analyzed by GC and GC/Mass. Totally, eighteen constituents were identified. β -sesquiphellandrene (49.9%), epi- α -bisabolol (11.9%), intermedeol (8.20%), germacrene D (7.6%) and β -bisabolene (4.9%) were identified as the major constituents. This research was carried out for the first time in the world.

Key words: *Rhabdosciadium aucheri* Boiss., essential oil, β -sesquiphellandrene, epi- α -bisabolol, intermedeol, germacrene-D.